FAŞİST ZULME ve PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI

DEVRİMCİ YOL

ÖZEL SAYI 4 5 EKİM 1977 250 KURUŞ

Faşizm zam demektir!
Faşizm karanlık demektir!
Faşizm işsizlik, pahalılık, yoksulluk demektir!
Faşizm ırkçılık, şövenizm milli zulüm demektir
Faşizm zam-zulüm-zindan demektir.

FAŞİZME KARŞI DİRENELİM !

İÇİNDE bulunduğumuz günlerde faşist güçlerin tüm emekçi halka yönelik saldırıları yoğunlaşarak ve ekonomik-siyasi-sosyal alanlarda genişleyerek devam ediyor. Halk ağır bir sömürünün altında tam anlamıyla ezilirken, yaşam tüm emekçi halk için çekilmez hale getirilirken, halkın örgütsüz ve dağınık olmasından ve devrimci bir önderlikten yoksun oluşundan yararlanılarak yalan ve demagojilerin arkasına saklanarak, anarşi ve terörizme karşı mücadele görüntüsü arkasında halka gözdağı vermeye yönelik terör yöntemleriyle egemenliklerini sürdürüyorlar.

Bu koşullarda bütün yurtsever, demokratik devrimci güçlerin hakim sınıfların bu saldırıları karşısında harekete geçmeleri, halkın bu şekilde ağır bir sefalet ve zulmün altında ezilmesine karşı çıkmaları yerine getirilmesi zorunlu bir görevdir. GÜN BU YOLDA KARARLILIKLA MÜCADELE GÜNÜDÜR.

Bu nedenle faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası açıyoruz. Yerel seçimlere kadar sürecek bu kampanya boyunca faşist güçlerin yalan ve demagojilerinin açığa çıkarılması, faşist terörün etkisizleştirilmesi ve halkın direniş gücünün arttırılması yolunda en geniş güçlerin ve tüm anti-faşist halk kesimlerinin harekete geçirilmesini amaçlıyoruz.

FAŞİST zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyamızın genel yönelimleri şunlardır.

1. En geniş halk kesimlerinin somut gereksinimleri doğrultusunda, zamlara ve hayat pahalılığına karşı mücadele ile faşist baskı ve zulme karşı mücadeleyi birleştirmek. Bu doğrultuda geniş kitlesel eylemler, yürüyüş ve mitingler, forumlar, tartışmalı toplantılar düzenlemek. Halk kitlelerinin somut talepleri doğrultusundaki eylemlerini, devrimci bir anti-faşist mücadele kampanyasının unsurları haline getirmek.

2. Faşist saldırı ve teröre karşı bütün halk güçlerinin direniş ve mücadele birliğini gerçekleştirmek. Faşist saldırılara karşı savunma gereklerini sağlayacak şekilde, tüm antifaşist güçlerin eylem beraberliğini oluşturmak için çalışmak.

BÜTÜN emekçi halk kesimlerini ve tüm halktan yana güçleri bu doğrultuda tüm olanaklarını seferber ederek mücadeleye atılmaya çağırıyoruz.

DEVRİMCİ YOL

ZAMLARA, PAHALILIĞA, ZULME KARŞI DİRENELİM!

IŞÇİLER, KÖYLÜLER, MEMURLAR, ÖĞRETMENLER, GENÇLER, ANALAR-BACILAR

Ezilen, sömürülen, zulmedilen Türkiye halkları

Faşizm azgın ve pervasız saldırılarını sürdürüyor.

Siyasi iktidar, yerli ve yabancı bir avuç parababasının çıkarlarını korumak için bütün halkı eziyor.

On yıllardır hakim sınıflar partilerince sürdürülen milyonlarca halkın bir avuç burjuva ve toprak ağası tarafından sömürülmesine dayanan politikalar ülkemizi tam bir çıkmazın içine getirip dayadı. Ülkemizdeki emperyalizme bağımlı sömürü ve soygun düzeninin içine düştüğü bozukluklara şimdi bir avuç parababasının çıkarları doğrultusunda çareler aranırken, işçiler, köylüler ve tümüyle yoksul halk bir kat daha ağır bir yoksulluğun içine itiliyor. Zamlar birbirini izliyor. Emperyalist güçlerin emirleri doğrultusunda para değeri düşürülürken, devalüasyonun sorumlusu hükümet adamlarının bile itiraf ettikleri gibi yoksul halk daha da yoksullaştırılıyor. Bir avuç para babası tekelci ve toprak ağaları bir kat daha zenginleşiyor.

Bütün bunların yanında, halkın sesinin çıkmasını da önlemek için baskı ve zulümlerini artırıyorlar. Grevleri erteliyor, işçilerin köylülerin üzerine jandarma ve panzerleri gönderiyor, gecekondulu halkın evlerini başlarına yıkıp perişan ediyorlar. Resmi ve özel baskı güçlerine memurları, gençleri, işçileri öldürtüyorlar. İşkence edip öldürüyorlar. Evimizi başımıza yıkıp öldürüyorlar. Süngüleyip öldürüyorlar. Panzere çiğnetip öldürüyorlar. Bombalayıp öldürüyorlar...

Zam-zulüm-zindan, işte siyasi iktidarın halka reva gördükleri bundan ibarettir. İşte, faşizm budur.

Faşizm kuyruktur. Faşizm yokluktur. Faşizm karanlıktır. Faşizm işsizlik-pahalılık ve yoksulluktur. Faşizm baskı zulüm ve işkencedir.

Faşizm emekçi yoksul halklara baskı zulüm ve sefalet, bir avuç parababasına saltanat demektir.

Yoksul halkımız,

Bu ağır baskı, yoksulluk ve zulüm düzeninden kurtulmak için mücadele etmekten başka bir umudumuz kaldı mı? CHP ve onun genel başkanı Ecevit gerçekte halkın değil, bir avuç parababasının umudu olduğunu her geçen gün davranışlarıyla kendisi ortaya koyuyor. Onun kimlerin umudu olduğu hergün daha iyi açığa çıkıyor. Emekçi halkın kendi güçlü kollarından başka tutunacak bir dalı olmadığı her geçen gün yeniden ve daha da kuvvetle vurgulanıyor, kanıtlanıyor.

Bütün Türkiye emekçileri,

Bu faşist baskı ve zulme, bu acımasız sömürüye hep boyun mu eğeceğiz? Bir avuç tekelci parababasının ve toprak ağasının bu kanlı sömürü düzenine, bu azgın faşist saldırıya teslim mi olacağız? Elbetteki hayır! Faşizme teslim olmak yok olmak demektir. Boyun eğmek yok olmak demektir.

İnsanca ve özgürce yaşamanın bir tek yolu vardır: Faşizme teslim olmadan, yiğitçe, kararlılıkla mücadele etmek. Faşizmi yenmenin, onun zulmünden, sefaletinden, karanlığından kurtulmanın tek bir yolu kalmıştır: Bütün halkın demokratik iktidarına giden yolda yılmadan mücadele etmek.

Faşist zulme karşı direnmek, faşizmi teşhir ve tecrit etmek, faşistleri içimizden, fabrikamızdan, köyümüzden, mahallemizden defetmek! Bütün halk güçlerini birleştirmek, fabrika fabrika, köy köy, mahalle, mahalle, sokak sokak, ev ev örgütlenmek. Faşist saldırılara karşı canımızı korumak için örgütlenmek. Tepemizdeki zalimleri alaşağı etmek, demokratik halk iktidarımızı kendi güçlü kollarımızla kurmak için örgütlenmek!...

ŞİMDİ GÜN FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI MÜCADELE GÜNÜDÜR

BÜTÜN TÜRKİYE'NİN YOKSUL HALKLARI BİRLEŞELİM VE HEP BİRLİKTE HAYKIRALIM:
KAHROLSUN ZAM-ZULÜM-ZİNDAN DÜZENİ

KAHROLSUN OLİGARŞİ
KAHROLSUN FAŞİZM

YAŞASIN FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞİMİZ...

KÖYLÜ HAREKETLERİ YÜKSELİYOR!

FAŞİST MC'NİN TABAN FİYATLARINI DÜŞÜK TUTMASIYLA ÜRÜNLERİNE YOK PAHASINA EL KONULAN MİLYONLARCA KÜÇÜK ÜRETİCİNİN TEPKİLERİ YÜKSELİYOR

MC Hükümeti emperyalistlerin ve tekelci burjuvazinin taleplerine uygun olarak onların çıkarlarını koruma amacıyla taban fiyatlarını son derece düşük tutuyor. Herşeyin ateş pahasına yükseldiği ve üstelik bir de devalüasyon yaparak para değerinin düşürüldüğü bir sırada taban fiyatlarının böylesine düşük tutulması geniş küçük üretici köylü yığınlarını ağır bir sefaletin içine itiyor. Bu nedenle geniş köylü yığınlarının düzene olan hoşnutsuzlukları artıyor. Bu hoşnutsuzluk ülkemizin bir çok yerinde Devrimcilerin de çabası ile faşizme bir tepki haline dönüşüyor. Ülke çapındaki köylü direnişleri, miting ve yürüyüşler düzenleniyor. Faşist güçlerin yoksul köylüleri daha çok ezen politikaları protesto ediliyor.

SARAYKÖY

Pamuk fiyatlarının düşük tutulması karşısında ilk tepki Ege bölgesindeki üreticilerden yükseldi. 10 Eylül günü SARAYKÖY'de bir miting ve yürüyüş düzenlendi. Bu miting, bütün aksaklıklarına rağmen genel olarak olumlu geçti ve amacına kısmen de olsa ulaştı.

ÖDEMİŞ

17 Eylül cumartesi günü ÖDEMİŞ'te de pamuk taban fiyatlarını ve hayat pahalılığını protesto mitingi başarılı bir şekilde gerçekleştirildi. Mitinge 4 000'e yakın halk kitlesi katıldı. Üreticiler, ETUS, DGDF ve civar kasabalardan ge-

(Devamı S. 4 'de)

ÜLKEMİZ BİR BAŞTAN BİR BAŞA FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ MÜCADELEMİZİN SLOGANLARIYLA İNLEMELİDİR...

GERÇEKTE bugün, faşist güçlerin arsız saldırı politikalarına karşı, faşist zulme ve pahalılığa karşı seyirci kalınmamak gerektiğini, halkın çıkarları doğrultusunda mücadele etmek, bir şeyler yapmak gerektiğini kabul etmeyen tek bir dürüst insan kalmamış gibidir. Bu düzenin bekçi köpekliğini üstlenmiş olanlardan başka herkes siyasi iktidarın zulüm ve sömürü politikalarına karşı çıkıyor. İşçiler, köylüler, memurlar ve gençler mücadele isteğiyle dolu. Bu devrimci potansiyel ülke düzeyinde kendiliğinden direnişli kitle hareketlerinin gelişmesine de yol açmaktadır.

EGEMEN güçler ise halkın devrimci bir önderliğe sahip olmayışından yararlanarak, halk yığınlarının yükselen tepkilerini, muhalefetini bastırabilmek için çaba sarfediyorlar.

EMEKÇİ halk **Devrimci** bir önderlikten yoksundur, örgütsüz ve dağınıktır. Devrimci güçlerin örgütlülüğü yeterli değildir, güçler bölük-pörçüktür ve genel olarak sağ eğilimler hakimdir. Egemen sınıflar bu durumdan yararlanarak, halka karşı bir terör politikası ile kitlelerde düzene karşı ve onun olağanüstü boyutlara ulaşan bozukluklarına karşı doğan tepkileri bir süre daha bastırabilme olanaklarını elde edebiliyorlar. Bunu sağlayabilmek için faşist güçler halk güçlerine karşı pervasızca saldırılar düzenliyorlar. Gecekondulu halkın evlerini başına yıkıp 6-7 gecekonduluyu katlediyor, her gün 1-2 halk evladını öldürüyorlar. Gerçek bir devrimci muhalefetin bulunmayışı nedeniyle, halkla adeta alay ediyor, emperyalizme uşaklığın, tekelci parababalarına hizmetkarlığın, halka karşı da gaddarlığın zirvesine çıkabiliyorlar.

BÖYLE bir durumda, egemen sınıflara, zamlara ve keyfi uygulamalara karşı halkın geniş bir tepki göstermemiş olmasına şaşılmamalıdır. Bu durumun ortaya koyduğu, gelip dayattığı şey halkın devrimci bir önderliğe kavuşturulması, Bağımsız Bir Devrimci hareketin yaratılmasının zorunluluğudur. Mevcut siyasi iktidara Devrimci bir iktidar alternatifini (düzenin gerçek alternatifini) ortaya koyacak ve sahte düzen alternatifi hareketlerin (reformist ve faşist) mevcut düzene olan tepkileri eritmesini, bastırmasını önleyecek olan şey budur. Bugün temel alınması gereken devrimci görev halkası da budur.

ŞİMDİ yapılması gereken mevcut-somut koşulların gerekli kıldığı günlük görevleri bu doğrultuda kavrayarak mücadeleye atılmaktır.

BÜTÜN anti-faşist halk güçlerinin faşist zulme ve pahalılığa karşı bir direniş mücadelesi için seferber edilmesi gerekiyor. Faşizmin teşhir ve tecrit edilmesi, faşizme karşı olan tüm güçlerin dayanışmasının sağlanması için çalışmak, zamlara karşı mücadele ile faşizme karşı mücadeleyi birleştirmek, zamların hesabını faşizme ödetmek, faşizmin yalanlarını ve halk düşmanı çehresini en geniş kitleler içinde açığa çıkarmak gerekiyor. Bütün anti-faşist halk güçlerinin anti-faşist direnişini tabandan örgütlendirmek, CHP tabanındaki kararlı anti-faşist güçlerden sol'un tüm kesimlerine kadar bütün anti-faşist halk güçlerinin faşizme karşı mücadeledeki birlikteliğini oluşturma yolunda mücadele etmek gerekiyor.

ÜLKEMİZ bir baştan bir başa faşist zulme ve hayat pahalılığına karşı devrimci direniş mücadelemizin sloganlarıyla inlemelidir.

DEVRİMCİ YOL

KÖYLÜ HAREKETLERİ YÜKSELİYOR!

(1. Sayfa'dan Devam)

len kuruluşlar, devrimci sloganlar haykırarak faşizme karşı tek bir yürek tek bir yumruk oldular. Miting alanında ilk konuşmayı DGDF temsilcisi yaptı. Daha sonra, ETÜS (Ege Tütün Üreticileri Sendikası) temsilcisi ve bazı köylüler de birer konuşma yaptılar. Konuşmalarda, taban fiyatlarının düşük tutulması yerildi, mücadelenin omuz omuza kurtuluşa dek kararlılıkla sürdürülmesi gerektiği anlatıldı. Devrimciler, miting sırasında bildiri dağıttılar. Halk, BIÇAK KEMİĞE DAYANDI-ÜRETİCİ UYANDI, PAMUKTA SÖMÜRÜYE SON, OLİGARŞİ MEZARA-HALK İKTİDARA ve başka devrimci sloganları haykırdı.

CEYHAN

18 Eylül'de ise, Çukurova'nın küçük üreticileri, Ege'nin üreticilerinin kaldırdığı mücadele bayrağını yükseltmeye devam ettiler. Ceyhan ve çevresindeki küçük üreticiler, pamuk taban fiyatlarının düşük tutulması ve faşist baskıları, hayat pahalılığını protesto ettiler. Oligarşinin kolluk kuvvetlerinin ve onun sol içindeki uzantılarının bütün engelleme çabalarına rağmen, CEYHAN ADANA OSMANİYE ANTAKYA İSKENDERUN SAMANDAĞ, TARSUS, MERSİN, KADİRLİ ve DÖRTYOL yörelerinde miting çalışmasını başlatmışlardı. Miting sırasında devrimci slogan ve pankartlarla miting alanına doğru yürüyüşe geçen devrimcilerin ve halkın önünü polis kesmek istedi, fakat başaramadı. Reformistler de bundan pek farklı olmayan bir tavra yeltenmeye çalıştılarsa da halkın devrimci atılımı önünde geri çekilmek zorunda kaldılar. Devrimciler, geniş küçük üretici kitleleriyle omuz omuza davrandılar. Oligarşinin faşist zulmüne, zamlara ve pahalılığa karşı mücadelede seslerini yükselttiler. Faşistlerin aldatmacaları ve reformistlerin "umutları"nın en yumuşak yatağında uyutulan, koyun gibi güdülen insanlar olmayacaklarını bir kez daha vurguladılar.

KAHRAMAN MARAŞ

Aynı gün Kahraman Maraş'ta da Köy-Koop, MC'nin pamuk taban fiyatı politikasını protesto amacıyla bir protesto yürüyüşü düzenledi. Bu yürüyüşe binlerce pamuk üreticisi traktörleriyle katıldılar. Ellerinde, PAMUKTA SÖMÜRÜYE SON-PAMUK ON LİRA BEZ KIRK LİRA gibi çeşitli pankartlar taşıyan köylüler verilen taban fiyatı ile yoksul köylülerin daha da yoksullaşmasının, tefeci ve tüccarlara daha fazla muhtaç duruma düşmelerinin egemen sınıflar tarafından istendiğini bildirdiler.

Önümüzdeki günler bu ve benzeri halk muhalefetlerinin daha bir yükseleceği günlerdir. Gayri canına tak demiştir köylülüğün. Bütün yıl boyunca didinip durmaktadır. Geçim için gerekli olan malları hergün artan bir fiyatla satın almak zorunda bırakılmaktadır. Üretimde kullandığı tarım araçları, ilaçlar, gübreler ancak karaborsa fiyatıyla temin edilebilir olmuştur. Bütün bu insafsız sömürü yetmiyormuş gibi, koca bir yıl boyunca alın teri dökerek ürettikleri pamuğu, tütünü, çayı, fındığı ellerinden yok pahasına alınmak istenmektedir. Her yıl bir TABAN FİYAT ALDATMACASI işte böyle oynayıp durmaktadır. Zaten yoksul olan üreticiler, köylüler daha da yoksullaşmakta; sömürünün, yağmanın altında bir kat daha ezilmektedirler. Buna karşılık pamuğu tütünü vb. üreticiden çok düşük fiyatlarla toplayan tüccarın ihracatçının kasaları milyarlarla dolmaktadır. Bu durumu en kör gözler bile görmektedir artık. İşte bunun için bütün emekçiler, bütün köylüler bir kez daha, bin kez daha haykırsın.

-AÇ GÖZÜNÜ GÖR OLANI-HAKKIN NERDE SOR ÇALANI

-BIÇAK KEMİĞE DAYANDI-ÜRETİCİ UYANDI

GÜN MÜCADELE GÜNÜ; GÜN, FAŞİST ZULME, ZAMLARA VE HAYAT PAHALILIĞINA KARŞI DİRENME GÜNÜ...

"Halkın Umudu CHP" hayalleri yıkılmalıdır!.

CHP

CHP SON zamlarda takındığı tavırla seçimlerde halkın oyunu alabilmek için yürüttüğü propagandanın bir demagojiden başka birşey olmadığını halka göstermeye devam ediyor.

CHP seçim kampanyası sırasında önceden yaratılan "halkın umudu" görüntüsünü sonuna kadar sömürebilmek temeline dayanan bir seçim stratejisi izledi. Halbuki CHP iktidar olabilmek için halka değil hakim sınıflara ve emperyalizme dayanmayı tercih etmektedir. Seçimlerden hemen sonra kurduğu azınlık hükümeti programıyla bunu bir defa daha göstermiştir.

Bu hükümet programında halkın birikmiş dertlerine çare; ekonomik, sosyal ve siyasi problemlerin halkın yararına bir çözümü yoktu. Bu programda, emperyalizmin ve yerli tekellerin öngördüğü istikrarı sağlamak esas alınmaktaydı. CHP halkın çıkarıyla tekellerin çıkarlarının bağdaştırılabileceği yalanlarını yaygınlaştırmaya çalışıyordu. Böyle bir tutum tabii ki, emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin özlediği ve istediği bir şeydir. Nitekim Koç'ların ve Sabancı'ların destekleri bunu kanıtlar.

YORUMSUZ

MHP'li devlet bakanı Sadi Somuncuoğlu, Yankı dergisinin "CHP eleştirdiğiniz tutumunu terketti mi?" şeklindeki sorusuna şöyle cevap veriyordu:

"-Şimdi, CHP bu tutumundan uzaklaşıyor görüntüsünü vermeye çalışıyor. Nitekim seçimlerden sonra silahlı marksist hücrelerin güvenlik kuvvetleriyle yaptıkları çatışmalarda olsun, çeşitli cinayetlerde olsun, onları koruyan, sahip çıkan, güvenlik kuvvetlerinin karşısında vaziyet alan bir davranışını bir beyanatını görmedik. Şimdi susuyor. Ama hiç olmazsa anarşistlere artık sahip çıkmadığını; komünist gerillaların CHP ile gerçekte ilgisi olmadığını ve olamayacağını anladığını göstermek istiyor olmalı..."

BUGÜN 214 milletvekiliyle ana muhalefet partisi olan CHP ne yapıyor? Yine aynı şeyi: CHP bugün emperyalizmle bütünleşmiş yerli tekelci burjuvaziye dayanarak hükümet olma bekleyişi içindedir. Bugün CHP muhalefetinin (!) görünen içeriği budur.

Son zamlar karşısındaki tavrıyla CHP muhalefeti (!) bu içeriği biraz daha gözler önüne sermektedir. CHP kurmaylarının zamlar ve istikrar tedbirleri karşısındaki tutumu özet olarak şöyle ifade edilebilir:

"MC almış olduğu ekonomik tedbirleri iyi (!) alamamıştır. Çünkü aracı ve tefecilere büyük fırsatlar sağlamıştır. Halbuki biz (CHP) olsaydık daha etkili tedbirler alarak vurguncu komisyoncuların kasalarının dolmasına fırsat vermez, aracı ve komisyoncuların kasalarına giren sömürü paylarının tekelci sermayeye akmasını sağlardık. Ekonomi ancak böyle kurtarılabilir; istikrar ancak böyle sağlanabilirdi."

Evet, CHP kurmaylarının zamlar karşısındaki tavrı tamı tamamına bu. Tekelci burjuvaziye yaranmak; tekellere MC'den daha yararlı olabileceklerini göstermek tutkusu başka türlü bir tavrı imkansız kılmaktadır.

CHP kurmayları adeta halkla dalga geçercesine, halkın içinde bulunduğu sıkıntılarla alay edercesine "bayram tebriklerinde bayram öncesi yapılan zamların kötülüğünden" söz ediyorlar. Ecevit zamların kaçınılmazlığından (uzun zaman uygulanan seçim ekonomisinin zorunlu sonucu olarak gösteriyor.) söz ederek kendi iktidarlarında da böyle "ekonomiyi kurtarma" tedbirlerinin alınmış olacağını (bir farkla; Tekelci sermayenin daha çok yararlanacağı biçimlerde) anlatmak gereğini duymaktadır.

Burada bir parantez açarak işaret edelim ki, ekonomik bunalımın kaynağı Ecevit'in işaret ettiği gibi seçim ekonomisi uygulamaları değildir. Yine Ecevit'in ısrarla gözlerden gizlemeye çalıştığı tekeller ve tekelci burjuvazi toplumdaki ekonomik, sosyal ve siyasal bunalımların baş müsebbibidir. Ekonomik bozukluğun, ekonominin iflah olmaz açmazlarının kaynağı emperyalizm ve emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist gelişmedir. Bugünkü kriz bu çarpık yapının sonucu ve büyük tekellerin sorunlarını içeren bir krizdir. Getirilmesi şart koşulan çözümler de tekelci burjuvazinin sorunlarına halkın sırtından çözümler getirmeyi, daha açıkcası halkın tekellere yardım etmesini sağlamayı amaçlamaktadır. CHP bütün bunlara hiç değinmeden geçmektedir. Tekellerin desteğini kazanmayı hedefleyen CHP bu yüzden bugünkü hükümetin halkın aleyhine aldığı kararlara karşı sessiz kalmaktadır.

Bugün CHP resmi politikasında tekelci burjuvazinin aleyhine tek söz bulunmadığı gibi ekonomiyi kurtarma politikalarında da göze çarpan en önemli yan tekeller yararına tedbirlerdir.

İşte seçimlerde "Halk İktidarı" sloganlarını haykıran CHP'nin halkın karşısındaki durumu bu. Halkın sıkıntılarının tahammül edilmez bir seviyede bulunduğu bir dönemde halka sırtını dönen ve halkın düşmanlarına dayanan, onların icazetini almaya çalışan bir halktan yana (!) parti.

CHP 'YE umut bağlamış olan pek çok kişiyi şimdilerde meşgul eden, mantıki bir açıklanmasının yapılamamış olmasından dolayı da şaşkına çeviren en önemli sorulara bakalım: Bu zamlar ve pahalılık karşısında CHP neden sessiz duruyor? Neden halkın en hayati çıkarlarına pervasızca saldırıların yapıldığı, tahammül sınırını aşan bir sömürünün altında inletildiği bir zamanda böyle hareketsiz, böyle vurdum duymaz davranıyor? Neden halkın çıkarlarını savunmuyor; halka yol göstermiyor? Bu nasıl halktan yana bir muhalefet? Düşündüğü nedir; hesabı nedir? vb

Üzülerek belirtelim ki, bu soruların CHP'ye umut bağlamış olan iyi niyetli kişilerin umutlarına uygun bir cevabı yoktur. Fakat biz yine de şaşkınlığı bir nebze giderebilir umuduyla CHP kurmaylarının hesabı nedir, ona bir bakalım.

CHP kurmayları iktidar olmayı bekliyor. Hem de "çok kısa zamanda." Tekelci burjuvaziye sadakatini böyle defalarca ispat etmiş; en güç zamanlarda bile (örneğin içinde bulunduğumuz dönemde) tekelci burjuvazinin çıkarlarını rasyonalize ederek gerçekleşmesi için fedakârca çalışmış; üstelik "düzen" ve "istikrar" vaad eden bir CHP'ye tekelci burjuvazinin iktidarı vermesi mantıki (!) değil mi? MC'nin bu ekonomik zorluklar altından kalkamayacağı da bir gerçek. O halde geriye bir CHP hükümeti alternatifi kalmıyor mu?

İşte hesap bu. Ve bugün bu hesabın gerçekleşmesine engel olabilecek muhtemel gelişmeleri imkansız duruma sokmak üzere izlenen bir dizi taktik de CHP kurmayının politikası oluyor.

Bu taktiklerin neler olduğu da gün ışığına çıkmış bulunuyor:

● Ekonomik alanda (halkın sıkıntılarına rağmen) tekelci sermayeyi memnun edecek bir politika: zamlar karşısındaki tavır. Kitlelerin artan protestolarını pasifize etmek, halkın muhalefetini bastırmak üzere bir suskunluk veya "muhalefet."

● MC partilerinden CHP'ye geçebilecek olan parlamenterleri ürkütmemek için siyasi tansiyonu düşük tutmak. Gerilimi yumuşatmak ve dostane ilişkilere (MC partilerindeki tek tek parlamenterlerle) girmek. Transferi mümkün olanların transferini gerçekleştirmek üzere parlamentoda "barış" siyaseti izlemek (Sert muhalefet (!) MC partilerinden gelecek olanları itiyormuş ve MC'de kenetlenmelerine yol açıyormuş.) Bunun için MC'ye ciddi muhalefet yerine MC içindeki "iyi niyetli" unsurların da kabul edebileceği yumuşak bir muhalefet daha faydalı imiş...

● CHP'nin hükümet olmasını engelleyebilecek muhtemel gelişmelerden bir diğeri de, askeri bir müdahele olarak ön görülüyor. Bu askeri müdahele engelini ortadan kaldırabilmek için izlenen taktik de şöyle düşünülüyor:

"Askeri müdahale ekonomik ve siyasi sorunların biraz daha keskinleşmesi ve bu sorunların üstesinden MC'nin gelememesi halinde gündemdedir. Bir askeri müdahaleye imkan vermemek için siyasi gerilimi arttırmak MC'nin transferler yoluyla çözülmesini böyle bir müdahale noktasından önce gerçekleştirmek üzere yumuşak ve akıllı (!) bir politika izlemek..."

İşte CHP'nin görünen politikası ve bu politikaya yol açan tespit ve düşünceleri bunlar. Yani CHP kurmayları bu gerekçelerle muhalefet yapmama ve MC'ye destek olma noktasına gelmiş bulunuyorlar.

İşte herkesi şaşkınlığa düşüren ince politika bu. CHP'ye umut bağlayanları ve umut bağlamamış olanları, dostu ve düşmanı hatta MC partilerini şaşırtan politika bu. CHP'nin uyguladığı bu şaşkınlık (!) politikası sadece halkı şaşırtmakla kalmamış, CHP'nin muhalefet yapmaması MC partilerini dahi şaşırttığı için bu şaşkınlıkla iktidar olduklarını unutup zamlara ve devalüasyona karşı muhalefet yapmaya, "halkın çıkarlarını" savunmaya yeltenmişlerdir. Ve hâlâ bu şaşırtmaca politikasının bir ürünü (!) olarak da, halkı "halkın çıkarlarını" savunmak paravanasıyla teşkilatlamaya devam etmektedirler. En azından CHP'den daha fazla!

Eh, bu uysal dostun göstermiş olduğu dostluk jesti karşısında duygulanarak gözleri yaşaran bir takım "iyi niyetli" MC parlamenterlerinin CHP'ye geçmesini beklemek, imkansızı beklemek olmaz sanırız. Bu dostluk karşısında şaşkına dönen MC parlamenterlerinin şaşkınlığı hâlâ geçmediği için CHP'ye geçmiyorlar. Fakaat bu MC parlamenterlerinin hepsinin silme şaşkın olması mümkün olmayacağına göre, mutlaka içlerinden 10-15

CHP VE FAŞİZM

SORUYORLAR: "CHP niye susuyor, mücadeleye girişmiyor? diye...

Elinden oyuncağı alınmış çocuk niye susarsa, CHP'de onun için susuyor. Oyuncağın kendisine verilmesini bekliyor. Ha, mücadele etmek mi? Allah göstermesin, o zaman para babaları CHP'ye nasıl güvenirler? Sonra bu mücadele Devrimcileri güçlendirmez mi? Halk yığınlarını mücadeleye sokmaz mı? Onlara CHP'nin siyasi çehresini tanımaları imkanını vermez mi? Ayrıca halk yığınları Devletin işe yaramazlığını, çöken, çürüyen özelliğini, onun faşist özelliğini görmez mi? CHP'nin ise düzelteceği, yetkinleştireceği, faşist tehlikeyi önlemek için güçlendireceği Devlet bu değil midir? O zaman mücadele etmek mi, allah göstermesin, onun için CHP huşu içinde iktidarı almak için sırasını bekliyor?

SORUYORLAR: "CHP faşizme karşı değil mi?" diye!

Elbette CHP faşizme karşıdır. Ama CHP faşizmin örgütlendiği, yayıldığı bu DEVLET'e karşı değildir. CHP; faşizmi bir UMUT olarak gören bu burjuva düzene karşı değildir. FAŞİZM, CHP'nin savunduğu bu kapitalist düzenin bir başka koruyucusudur. Ama faşizmin iş başında olması CHP'nin ekmeğinin elinden alınmasıdır. Faşizm CHP'nin bu düzende oynayacağı rolü oynamasına izin vermez. Onun bu görev karşısında alacaklarını tehlikeye düşürür. CHP bundan dolayı faşizme karşıdır. Ve onun faşizme karşı mücadele anlayışı halk yığınlarını ameliyat masasına yatıran faşizmin morfin, ihtiyacını karşılamaya yarar.

SORUYORLAR: "Peki CHP faşizme karşı bir şey yapmıyor mu?"

Elbette yapıyor. Ama önce CHP'nin faşizme karşı döğüşen anti-faşist tabanını bir kenara koyalım ve CHP yöneticilerinin ne yaptıklarına bakalım:

-CHP yöneticileri parlamenterizmin ılımlı gündelik siyasetini savunuyorlar. (Ama şimdilik tatildeler, henüz dönmediler.) Oysa faşizm, yasa masa dinlemeden hayasızca saldırıyor.

-CHP ne olursa olsun, yasal da kanun çerçevesine sıkı sıkıya bağlı kalıyor. Devlet otoritesinin sağlanması gerektiğinden olorite olmadığından söz ediyorlar. (Oysa faşizm OTORİTE'nin babası demektir. Yani kanın zulmün ve terörün ustası demektir.)

-Faşizme karşı mücadeleyi dar sınırlara hapsetmek, devleti faşizme karşı yardıma çağırmak, devletin gücünü artırarak faşizmi engellemeyi savunmak, faşizme hizmet etmektir.

CHP'nin faşizme karşı mücadelede oynadığı rol, kesimlik hayvanları elinde keskin bıçakla kesmek için bekleyen kasaba teslim eden tüccarın rolüdür.

Öyleyse ne yapalım?

Bu siyaseti teşhir edelim!

Yığınları faşizme karşı mücadeleye sokalım!

Aktif kitle hareketlerini faşizme karşı bir kale gibi dikelim!

Kdz. Ereğli'de anti-faşist mücadele yükseliyor

Olaylar 6 eylülde 16-17 yaşlarındaki bir devrimci arkadaşın ülkü ocaklarının altındaki terziye girdiğinde faşistlerin saldırısına uğramasıyla başladı. Daha önce sabıkalı bir dayak olayından sonra faşistler sinmişlerdi. Devrimci arkadaşımıza yapılan saldırıdan sonra faşistler cezalandırılmaya başlandı. Erdemir işyerinde de üç faşist işçiler tarafından cezalandırıldı. Bir hafta boyunca fabrikada faşislere törer uygulandı.

Meslek Yüksek Okulundaki bir faşistin 10 gün tart alması üzerine Ülkü Ocaklarının önünde toplanan faşistler devrimcilerin önünü kesmeye kalktılar. Okuldan çıkan devrimciler faşistleri dağıttılar. Bunun üzerine olay yerine polis ve Emniyet Amiri geldi. Polis faşistlerin yanında yer aldı ve devrimcilere coplarla saldırdı. Devrimciler parke taşlarını sökerek kendilerini savundular.

Polis gece 11.30'a kadar okuldan çıkacak öğrencilere engel oldu. Polis saldırısından sonra 11 kız olmak üzere 8 devrimci öğrenci okuldan, 9 kişi de etraftan alındı ve polis tarafından götürüldü. Alınan bu arkadaşlarımıza zincirlerle saldırıldı. Arkadaşlarımız 3 gün nezarette tutuldu ve mahkemeye ayın 9'unda çıkarıldılar. Arkadaşların 17'si de faşist hakim İbrahim tarafından tutuklandı. Hapishaneye gönderilirken çevreye halk toplandı ve olayı protesto etti.

Olayları protesto eden halkın tepkisi üzerine polisler ertesi gün Ülkü Ocaklarını basmak zorunda kaldılar. Ülkü Ocakları binasında zincir, muşta, sopa, bol miktarda toplu para bulundu ve Kırıkkale'den gelmiş olan 4 faşist yakalandı.

Olaylarda Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşlar faşistlere karşı mücadelede yer aldılar. TSİP ve TİP'liler ise olaylara seyirci kaldılar, mücadeleye omuz vermediler.

Karadeniz Ereğlisinden bir Grup Devrimci

DEVRİMCİLER «NATO KARARLILIK 77» ASKERİ TATBİKATINI PROTESTO İÇİN TOPLANTI VE YÜRÜYÜŞLER DÜZENLEDİLER!

EMPERYALİZMİN vurucu gücü NATO'nun Ege kıyılarında düzenlediği "NATO KARARLILIK 77" askeri tatbikatı Devrimci Gençlerin İstanbul'un çeşitli semtlerinde düzenlediği yürüyüş ve toplantılarla protesto edildi. ABD emperyalizminin sembolü haline gelen 6. Filo ve NATO askeri tatbikatı yapılan eylemler ve konuşmalarla protesto edildi. "6. FİLO DEFOL" "NATO'ya Hayır" yazılı pankartlarla ve "Kahrolsun Faşizm" "Bağımsız Türkiye" sloganlarıyla Karaköy meydanına giren büyük ve coşkulu kalabalık halkın sevgi gösterileri arasında Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin yükseltileceğini belirten bir konuşmayla protesto eylemini sürdürdü. Daha sonra ABD bayrağını yakan devrimci gençler anti-emperyalist, anti faşist sloganlara atarak dağıldı.

"NATO kararlılık 77" askeri tatbikatını protesto eylemlerinden ikincisi Taksim alanında yapıldı. "Kahrolsun Faşizm", katil oligarşi, Tek Yol Devrim", "6. Filo Defol" "Natoya Hayır" "Bağımsız Türkiye" slogan ve pankartlarıyla Taksim alanına giren yüzlerce devrimci genç ABD bayrağını yakarak emperyalizme karşı sloganlar atarak dağıldılar.

Çeşitli semtlerde protesto eylemleri sürdürüldü. Açık olan tüm okullarda emperyalizmi protesto amacıyla boykot kararı alındı. İTÜ Maçka Maden Fakültesi öğrencileri, fakülteyi işgal ederek bir forum düzenlediler. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin kararlılıkla yükseltileceğinin açıklandığı forumda "Vietnam'da" Kamboçya'da Angola'da Latin Amerika'da ve dünyanın tüm bölgelerinde halkın üzerine baskı ve teror rejimi kuran karşı devrim güçlerinin ağababasının ABD emperyalizmi olduğu vurgulandı. Türkiye halklarının yükselen mücadelesini kanla boğma provası olan NATO KARARLILIK 77 askeri tatbikatı 37 demokratik kuruluşun katıldığı çeşitli bölgelerde gerçekleştirilen eylem ve toplantılarla lanetlendi.

Direniş Komiteleri üzerine

BUGÜN oligarşinin artan sömürü ve terörüne karşı tüm emekçi sınıf ve tabakalar, yani bütün halk güçleri yaşamlarını sürdürebilmek için mücadelelere giriyorlar. Türkiye'nin her yanında halkın faşizme karşı yiğitçe sürdürdüğü mücadele yükseliyor.

Ancak halk güçlerinin örgütsüzlüğü ve dağınıklığı, faşizme karşı mücadelede büyük bir zaaf yaratıyor. Halk güçlerinin bu örgütsüzlüğü oligarşinin baskı ve sömürüyü alabildiğine arttırmasını, birçok alanda istediği gibi at koşturmasını sağlıyor. Geniş anti-faşist, anti-oligarşik halk güçlerinin faşizme karşı birliği nasıl sağlanacaktır? Bunun soyut birlik çağrılarıyla, ya da demokratik örgütlerin bir araya gelmesiyle sağlanamayacağı ortadadır. Anti faşist halk güçleri ancak bağımsız bir devrimci hareketin önderliğinde bir mücadelenin ürünü olarak yaratılacaktır. Anti-faşist güçlerin gerçek birlikteliğinin ancak sınıfsal bir temel üzerinde yükseltebileceğini ve bunun da proletaryanın devrimci siyasi hareketinin bir ürünü olarak gerçekleşebilecek oluşunun zorunlu bir sonucudur bu.

Öyleyse, bugün anti-faşist halk güçlerinin birlikteliği yolunda hiçbir şey yapılamaz mı? Faşist güçler karşısında halkın dağınık ve örgütsüz kalmasına seyirci kalınabilir mi? Elbetteki hayır. Ve elbetteki tam tersine başta gelen görev proletaryanın bağımsız devrimci hareketini yaratmaksa, bunun kadar önemli olan diğer görev halk güçlerinin anti-faşist, anti-oligarşik cephesini yaratma uğrunda mücadele etmektir. Bu ikili görev kopmaz bağlarla birbirine bağlıdır. Anti-faşist, anti-oligarşik güçlerin eylem birliğinin gerçekleştirilmesi uğrunda mücadele, temel göreve bağımlı, onunla birlikte ve ona yardımcı olarak kavranılması gerekli olan bir devrimci görevdir.

İşte, bütün anti-faşist güçlerin eylem birliğini sağlama doğrultusunda bir örgütlenme biçimi olarak direniş komiteleri üzerindeki tartışmalarda ele alınması gereken devrimci perspektif bu olmalıdır.

Günümüz koşullarında devrimcilerin faşizmin saldırısı karşısında halk direnişi örgütleme sorunuyla karşı karşıya kalmaları aynı zamanda örgütlenme biçimi sorununu da beraberinde getirmektedir. Bir çok yerde devrimciler somut koşulların dayatması sonucu faşizme karşı aktif örgütlü mücadeleyi hayata geçirme sorunuyla karşı karşıyadırlar. Şu veya bu şekilde bu sorunu çözmeye uğraşmaktadırlar.

Devrimci Hareketin kitlelerdeki cepheleşme eğilimine devrimci müdahalede bulunmanın örgütsel birimi olarak direniş komitelerini gündeme alması ve bu komitelerin bütün yurt düzeyinde oluşturulması yolunda mücadeleye girişmesi yukarıda sözü edilen nesnel koşulların bir ürünüdür. Devrimciler her zaman somut koşulların somut tahlilini yaparlar. Bir başka deyişle toplumsal yaşamın çok yanlı pratiği içerisinde stratejik hedefe ulaşmak amacıyla, devrimciler devrimin uzun ve dolambaçlı yolunda katetmek zorunda bulundukları her aşamada, doğru bir devrimci insiyatif kullanmak için doğru tahlillere dayanmak zorundadırlar.

Direniş komiteleri; faşizme karşı CHP tabanındaki kararlı anti-faşist unsurlardan, solun tüm kesimlerine kadar, anti-faşist cephede yer alan tüm unsurları kapsaması gereken kitlesel nitelikteki örgütlenmeler olarak kurulabilir. Doğaldır ki bu kitlesel örgütlenmenin işlerliğini sağlayacak üst örgütlenmelerin oluşturulması kaçınılmazdır. Bu üst örgütlenme en ileri en bilinçli unsurlardan oluşmalıdır.

Direniş komiteleri faşizme karşı kitle ve kadro çalışmasını birlikte yürütebilecek, savunmanın çeşitli biçimlerini, kitle ve kadro eylemlerini birlikte sürdürebilecek bir içeriğe sahip olmalıdır. Bir başka deyişle direniş komitelerine bir kaç kişinin bir araya geldiği birimler, ne de sadece geniş kitlelerin bir araya geldiği şekilsiz bir topluluk olarak kavranmalıdır.

Direniş komiteleri en geniş kitle içinde en dar kadro çalışması ilkesinin hayata geçirileceği bir platform olarak ele alınmalıdır.

Herşeyden önce şu nokta kabul edilmelidir ki direniş komitelerinin örgütlenmesinin alacağı biçimler konusunda hiç kimse bir reçete sunamaz. Ne yapılması gerektiği konusunda en ince noktasına kadar talimat bekleyen memur devrimciliği anlayışı kabul edilemez. Bu konuda en ince noktasına kadar şemalar, örgütlenme taslakları bekleyenlerin en kısa zamanda bu anlayışlarını terkedip, bundan önceki, bu ve bundan sonraki genel de getirilenleri kendi bölge ve birim koşullarını iyi değerlendirip, hayatın tayin edici gelişmesi içinde ortaya çıkacak zengin deneylerinin potası içinde eritmelidirler. Bu konuda önceden şekillendirilmiş kalıplara yer yoktur.

Halkın birleşik devrimci eylemini yaratmak için, ileri!..

Dikmen'de faşistler arkadaşımız ERGUN ATMACA'yı öldürdüler...

KANLI faşist saldırılar devam ediyor. Faşistler hergün yeni bir cinayet işliyorlar. Ankara'da Ergün Atmaca ve Şahin Acar isimli devrimciler faşistler tarafından katledildi. Ankara'nın yiğit gecekondulu halkı bu faşist zulme karşı direnişini sürdürecektir.

Ankara'nın gecekondu bölgeleri en yoğun baskılara maruz kalmaktadır. En son iki devrimci arkadaşımız daha faşistler tarafından kahpece vuruldu.

Yaklaşık 1.5 senedir çalışmalarını sürdüren Dikmen HalkEvi Dikmen bölgesindeki anti faşist anti emperyalist mücadelesiyle kendisini kabul ettirmiştir. Bu halk evindeki devrimcilerin önderliğinde anti faşist mücadelenin yükselmeye başlaması ile birlikte oligarşinin zorbalığı ve onun uşaklığını yapan faşist çetelerin kanlı saldırıları da yoğunlaşmıştır.

Bu arada gündüzleri dolaşmaya cesaret edemeyen faşistler "eylemlerini" geceleri ve sinsice sürdürmeye çalışmışlardır. 24 Eylül Cumartesi günü gecenin karanlığında kurdukları kahpe pusularında devrimci arkadaşlarımıza ateş açmışlar. Ergün Atmaca kardeşimizi öldürmüşler ve Erkan Eyinlioğlu, Veysel Akunlu, Somay Ökten, Atilla Arzak isimli dört arkadaşımızı da yaralamışlardır. Dikmen Halk evinin "halkın somut sorunlarına çözüm bulma ilkesi" doğrultusunda "çeşme yapımı" ile ilgili bir toplantıdan gece 23 sıralarında ayrılan arkadaşımız evlerine gitmek üzere arabalarına bindiklerinde faşist canilerin namlularından çıkan kurşunlara hedef olmuşlardır. Bu sıralarda bölgede genel arama tarama yapan polis ekipleri her zaman olduğu gibi paltoyla gezen bu karanlık tipleri "gözden kaçırmışlardır."

Devrimciler bu faşist cinayeti protesto etmek için bölgede çeşitli eylemler düzenlemişlerdir. Ne var ki polis her seferinde olduğu gibi devrimcilerin üzerine saldırmayı yeğlemiştir. Pazar yerinde devrimcilerin düzenlediği mitinge ateş açmış devrimciler coplanmış ve göz altına alınmıştır. Yiğit Dikmen halkı polisin baskılarına karşı koymuş, devrimcilerin bir kısmını polisin elinden kurtarmış ve evlerinde saklamış, polise vermemiştir. Bugün Dikmen halkı ve devrimcileri üzerlerinde yoğunlaştırılan terör ve baskıları şimdiye dek olduğu gibi bundan sonra da göğüslemeye kararlıdır. Dökülen devrimci kanları faşizme karşı mücadeleyi geriletemeyecek tam tersine devrimciler daha bilenmiş bir mücadele azmiyle faşist zulme karşı direnmeye devam edeceklerdir.

AÇIKLAMA

Bu sayımız Kampanya nedeniyle ÖZEL SAYI olarak çıkmıştır. Dergimizin normal 10. sayısı Ekim 15'te çıkacaktır.

yöneticileri tekelci burjuvaziye sadakatini ispat ediyor.

tanesi de olsa şaşkınlıktan kurtulacağına göre "Halk İktidarı" yakındır!

BURADA, şaşkınlıktan kurtulamamış bir takım iyi niyetli kişiler hâlâ şu soruyu soruyor olabilirler: CHP'nin bu tavrında, izlediği politikada ve taktiklerde **Halk faktörü** nerede? İzlendiği gibi CHP'nin muhalefeti halk için bir muhalefet değildir. CHP kurmayları iktidar için halka değil, emperyalizmle bütünleşmiş tekellere dayanmayı zorunlu görüyor ve tercih ediyor. Tabii ki böyle bir iktidarın (CHP kurmaylarının umduğu gibi, CHP kurmaylarının dayanakları ve politikasıyla gerçekleşen bir iktidar), "yakın zamanda" gerçekleşse bile kimin iktidarı olacağı gün gibi aşikar...

FAŞİZM her alanda örgütlü, planlı, programlı saldırısına hiç "şaşırmadan" devam ediyor. Son zamlarla bu saldırıları tahammül sınırını çoktan aşmış bulunuyor. Halkın bu gaddar sömürüye ve faşist teröre baş kaldırma duyguları artmakla birlikte, halk saflarındaki dağınıklık ve örgütsüzlük sebebiyle bu karşı koyuş etkili bir anti-faşist mücadele düzeyine çıkamıyor. Halkın, faşizmin saldırıları karşısındaki savunması kendiliğinden bölük pörçük, merkezi bir önderlikten yoksun durumdadır.

Bütün anti-faşist halk güçlerinin birleştirilmesi ve faşizme karşı aktif bir mücadeleye sokulması bir zorunluluk olarak karşımızda duruyor. Halk güçlerini faşizme karşı seferber edebilmek için halk saflarındaki tereddütleri, karamsarlıkları ve şaşkınlıkları bertaraf etmek bir zorunluluktur. Oligarşinin f a ş ist taarruzunun en önemli bir hedefi de halk güçlerini dağıtmak, halkın saflarında şaşkınlık ve tereddütler yaratarak halkın iktidar alternatifi bir siyasi hareketini engellemektir. Faşist terör ve demagojinin bugün ulaşmak istediği başlıca hedef budur.

Bugün faşist demagojiye karşı mücadele ederken, faşist demagojiyi teşhir edip halk saflarındaki tereddütleri gidermek ve faşizme karşı birleşmek gereğini izah ederken CHP'ye umut bağlamış olan milyonlarca insanın tereddütlerini de dağıtmak en önemli görevlerimizden birisidir.

CHP kurmaylarının s o n tutum ve politikalarının halkın saflarında yarattığı şaşkınlıktan faşizmin istifade etmesine engel olalım. Sabırla ve inatla faşizme karşı mücadeleden başka bir kurtuluş yolu olmadığını anlatalım. Halkın kurtuluşunun kendi çıkarları için örgütlenip mücadele etmekten geçtiğini; mücadeleyi gerçek bir demokratik halk iktidarı sonucuna ulaştırmak anlayışıyla **devrimci yoldan** yürüyerek yükseltmek gerektiğini sabırla ve inatla anlatalım.

Bir yıl kadar önce, "...faşizmin halka saldırıları karşısında CHP halkı **"genel seçimlere kadar sabredin ve seçimlerde** bize oy **verin"** diyerek pasifize ediyor. Halkı savunmasız bırakıyor. Umutlarını CHP'ye bağlamaları ve beklemelerinden başka bir şey önermiyor. CHP'nin bu politikası oligarşinin saldırgan politikasını tamamlayarak onunla uyuşuyor. Faşizmin saldırıları, halkın bölük pörçük olmasını, direncinin kırılmasını, kendini savunamaz bir durumda teslim olmasını, ittat etmesini hedefliyor. Bu yolla oligarşi iktidarını tehdit edecek bir halk hareketine engel olmak istiyor. Oligarşi, iktidar alternatifi bir halk hareketinin örgütlenmesine engel olmak, halkın düzen partileri safında toplanmasını sağlamak sonuçlarını elde ederek amacına ulaşacağını çok iyi biliyor. İşte, CHP'nin teslimiyet öneren politikası bu bakımdan faşizmin politikasıyla çakışıyor. CHP **"halkın saflarından"** faşizmin değirmenine su taşıyor."

«BUGÜNE kadar olduğu gibi, halkı faşizme karşı aktif mücadeleye sokmak için çalışmalıyız. Devam edecek olan faşist saldırılar karşısında halkın bölük pörçük, sistemsiz ve örgütsüz savunmasını toparlamak, onu örgütlü bir savunma durumuna dönüştürmek için yoğun bir çalışmaya daha bir bilinçli devam etmeliyiz. Sonra, halkın aktif savunmasını, sistemli ve örgütlü savunmayı faşizme karşı bir karşı-taarruz biçimine yükseltebilmek için bugünden bütün çabamızla çalışmalıyız. Bu çalışmalarımızda önemli sayılabilecek başarılar elde etmemiz, 'halkın umudu CHP' hayallerini yıkarak, ilerlememize sıkı bir biçimde bağlıdır. Halka CHP'nin bugün tekelci burjuvazinin umudu haline geldiğini anlatmalıyız. CHP iktidarlarıyla faşizmin yenilemeyeceğini; CHP'nin halkı faşizme karşı savunmasız ve silahsız bırakarak hakim sınıfların gaddarca sömürü ve zulümlerini kolaylaştırıcı bir rol oynadığını açıklamalıyız." (Devrimci Gençlik, sayı 16) diyorduk.

Yine seçimler sırasındaki tavrımızı şöyle özetliyorduk: "Eğer seçimler platformunda seçimlerden sonra halkın kendi çıkarlarına sahip çıkarak örgütlenmesi, mücadele etmesi ve gerçek bir halk iktidarı kurulana kadar bu mücadeleyi daha da güçlendirerek sürdürmesi gerektiği, aksi halde hiç bir şeyin değişmeyeceği anlatılmaz; mücadelenin bir devrimle sonuçlanmak üzere ve devrimci bir anlayışla sürdürülmesinin tek yol olduğu söylenmezse; bu kavrayış öne çıkarılıp propagandası yapılmazsa, 5 Haziran seçimlerinden sonra ülkede devam edecek olan ekonomik, sosyal ve siyasal boğuşma karşısında halk şaşkınlığa, hayal kırıklığına uğrayıp umutsuzluğa düşebilirdi. İşte o zaman bundan sadece ve sadece hakim sınıflar yararlanırdı. İşte böyle bir anlayışla bizler **TEK YOL DEVRİM** sloganını öne çıkarıp, halkın gözünden gizlenmek istenen gerçekleri açıklamayı bir görev olarak bildik. Seçimleri politik planda faşizme karşı mücadeleyi güçlendirmek ve yükseltmek noktasından ele alıp, halka doğru devrimci hedeflerin ve halkımızın kurtuluşunun doğru devrimci yolunun propagandasını yaptık." (Devrimci Yol Sayı 4)

Faşist demagojinin ve CHP kurmaylarının "şaşırtmaca" politikalarının halk arasındaki etkilerini bertaraf etmek üzere yürüteceğimiz mücadelede önceden yapmış olduğumuz tespitler bize ışık tutmalıdır. Bu tespitleri mücadele içinde detaylandırıp, somut, halkın anlayacağı birer siyası gerçekleri açıklama malzemesi haline getirelim.

Faşizme Karşı Mücadele Milli Zulme Karşı Mücadele den Ayrılamaz.

TÜRKİYE'de burjuva anlamda dahi bir demokrasi yoktur. Bunun bir çok nedenleri yanısıra en önemlilerinden birisi, ülkede ulusal sorunun çözülememiş olması, ezilen bir ulusun bulunmasıdır. Bugün Türkiye'de faşizme karşı olan herkes bir başka ulusu ezen bir ulusun özgür olamayacağını bilmelidir.

Faşizmin Kürt ulusu üzerinde uyguladığı milli zulüm, onun başlıca yönetim metotlarından birisi olmuştur. Azgın bir şövenizm demek olan faşizm, bu ulusun varlık nedenlerine saldırmakta, dilini yasaklamakta, kültürünü yok etmekte, jenosit (soykırım) uygulamakta, kısacası milli baskıyı kendi sınıfsal sömürüsünü kolaylaştıran önemli bir fırsat olarak kullanmaktadır. Bugün milli zulme karşı mücadele etmeden faşizme karşı mücadele verilemez. Halkların özgürlüğünü savunmadan en geniş anti faşist halk güçlerinin birlikteliği sağlanamaz.

KÜRT ULUSU MİLLİ ZULÜM ALTINDA İNLETİLMEKTEDİR

Kürt ulusu üzerinde milli zulüm bazen açık bazen gizli ama kesiksiz sürdürülür durulur. Çoğu kez kamu oyunun tepkisine yol açmak için Kürt ulusu üzerinde baskı uygularken eşkıya ve silah arama bahanesine baş vurulur. Kaçakçılarla mücadele gerekçesiyle yoksul Kürt köylüleri [illegible] kuytu köşelerde kurşuna dizilir.

Geçtiğimiz aylarda seçimler sırasında ve seçimlerden sonra, özel olarak Muş'taki köylerde düzenlenen operasyonlar unutulmamıştır. Bu operasyonların özel amacı köylülerin AP'ye adaya oy vermemiş olmasından başka bir şey değildi. [illegible] "köyü bombalarız" dediler. Vali ve Jandarma komutanı "Geliye Zilanı (Zilan katliamı) unuttunuz mu?" diye köylülere göz dağı vermek istediler. (Bu olayların Ecevit hükümeti sırasında da alabildiğine devam etmesi ve bu hükümetin "bir şey yapmıyoruz sadece silah araması yapıyoruz" şeklinde açıklamada bulunması da bir başka nokta.

Bu dönemde Muş'ta dizginlenmemiş bir faşist terör gündeme getirildi. Örneğin ölçekli köyünde tüm köylüler okul bahçesinde toplandı. Kürdistan'da uyguladıkları geleneksel işkence metodu ile köylülere "talim" yaptırıldı. Toplu şekilde "yat kalk" komutu verilerek köylülere kütür edildi, döğüldü, dipçiklendi. Bulanık'ta ise kadınları çırılçıplak soyup erkeklerinin önünde "talim" yaptırdılar.

Bu uygulamalar faşistlerin yeni yaptıkları şeyler değil. Senelerdir halkı bu zulme alıştırmaya onları sessiz köleler halinde tutmaya çalışırlar. İnsanlık dışı akıl almaz davranışlarda bulunurlar. Geçtiğimiz yıllarda erkeklerin cinsel organlarına ip bağlayıp kadınlarına çektirerek meydanlarda koşturdukları haberi tanıklarla-belgelerle basında yer almıştır.

Son günlerde meydana gelen soygunlar bahane edilerek Kürt köylerine silahlı operasyonlar düzenlemeye devam edilmektedir. Kürt köylüleri Kuyruklu Kürt diye horlanmakta, eziyetlere maruz kalmaktadır. Ev arıyoruz, eşkıya arıyoruz diye köyler yağmalanmaktadır.

DİYARBAKIR-TUNCELİ MARDİN'DEKİ KURUMLARIN KAPATILMASI

Son günlerde Tunceli ve Mardin'deki iki okulun kapatılmasından sonra Diyarbakır Eğitim Enstitüsü de kapatılmıştır. Bu tedbirin ve önemli nedeni, buralarda faşistleştirilmenin ve özel olarak da asimilasyonun (eritme politikasının) gerçekleştirilmemiş olmasıdır. Yeni bir tedbir olarak da Eğitim Enstitüsü yerine İslam Enstitüsü açma girişimleridir. Böylece halkın dinsel duygularına hitab ederek, oligarşi faşist zulmünü kamufle etme yolları aramaktadır. Oligarşinin temsilcileri bu okulları kapatırken "İstiklal Marşı"nın öğrenciler tarafından okunmamasını bahane göstermektedirler. Açıktır ki bu istiklal marşı ezilen Kürt ulusu bakımından bir "kölelik marşı"ndan başka bir şey değildir. Bu bahane, oligarşinin eğitimi faşistleştirme siyaseti ile milli zulmünün kaynaşmasının çarpıcı bir örneğini teşkil etmektedir.

CİHAT ELÇİ'NİN ÖLDÜRÜLMESİ

Faşizmin zulmü Kürdistan'da milli zulüm ile bir kat daha yoğunlaşarak sürmektedir. 18 Eylül günü faşist katiller Bingöl'lü devrimci Cihat Elçi'yi öldürdüler. Tıpkı Uşak'ta Cafer Avcı'la yaptıkları gibi Cihat Elçi ve yanındaki arkadaşlarının üzerine arkadan koyun kırkma makasıyla saldırdılar ve bir devrimciyi daha hunharca katlettiler.

Bütün bu anlattıklarımız sürdürülen vahşetin, yaşanılan gerçekliğin yalnızca bir kesiti ve oldukça da eksik. Ama eksik olmayan bir gerçek varsa o da milli zulme karşı direnişin faşist zulme karşı direnişin kopmaz bir parçası olduğudur. Somut devrimci görev milli zulme karşı kendiliğinden direnişi faşizme karşı direnişle birleştirmek. Türk ve Kürt halklarının her türlü zulüm ve baskının kaynağı emperyalizm ve oligarşiye karşı ortak mücadelesini örgütlemektedir.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM
KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞASIN TÜRK ve KÜRT HALKLARININ FAŞİST ZULMÜ KARŞI DİRENİŞİ

DEVRİMCİ YOL'A BAĞIŞ KAMPANYASINA KATIL BAĞIŞ TOPLA ABONE BUL

DEVRİMCİ YOL Dergisi yayınını büyük güçlükleri ve baskıları göğüslemeye çalışarak sürdürüyor. 9. sayımızda bu zorlukları karşılamak üzere bir BAĞIŞ KAMPANYASI açmıştık. Şimdi FAŞİST ZULME VE PAHALLIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI ile yeni bir atılıma girdik. Bu kampanyanın gereklerini yerine getirebilmek ve faşizme karşı sürdürülen mücadelenin yükseltilmesine yardımcı olabilmek için görevlerimiz daha çok yoğunlaşıyor. Devrimci Yol'un elinizdeki bu ÖZEL SAYI'sı 150.000 (yüzelli bin) adet basıldı. Üstümüze düşen görevleri yerine getirebilmek için her konuda olduğu gibi okuyucularımızın en geniş yardımına ihtiyacımız vardır. Bağış Kampanyamızı bu durumu dikkate alarak genişletmek ve ciddi bir şekilde örgütlemek gerekiyor. Bütün okuyucularımız Devrimci Yol'a Bağış Kampanyası'na yardımcı olmalı, bağış toplamalıdır. Toplanan paraları Posta Çek [illegible] adına yatırmalıdır.

DEVRİMCİ YOL

15 GÜNLÜK SİYASİ DERGİ

Sahibi: Mehmet YAZICI
Sorumlu Müdürü: Yaşathak ARSLAN

Yönetim Yeri: Hasan Ali Yücel Cad. 39/D İncesu/ANKARA
Yazışma Adresi: P.K 383 Kızılay/ANKARA

Dağıtım: EMEK-DA. Ankara, Ihlamur Sok 6/10 Kızılay, İstanbul Himayei Etfal Sok 6/21 Cağaloğlu, İzmir, Al.netaga Mah. 857 Sok. No 3/D Saliağa İşhanı Oda No 228

Baskı-Dizgi: EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri Rüzgarlı/Ulus-ANKARA

ABONE KOŞULLARI
Yurtiçi 6 aylık 60 TL. Yıllık 120 TL.
Yurtdışı 6 aylık 120 TL. Yıllık 240 TL.

Abone Olmak İçin MEHMET YAZICI adına Posta Çeki No 104630'ye Para Yatırılması Yeterlidir.

FAŞİZM YALAN-DEMAGOJİ ve SAHTEKARLIĞA DAYANIR

● TÜRKEŞ: *"İddia, tekrar... YALAN ve isimlerin değiştirilmesi propagandanın önemli kuralları arasındadır."* diyor.

FAŞİZMİN, kitleleri kendisinde çekmeyi başarmasının nedeni, giderilmesi özellikle zorunluk durumuna gelen, bu kitlelerin ihtiyaç ve isteklerini kötüye kullanmasıdır. Faşizm kitleleri önü alınmaz bir şekilde istilamara çalışır, emekçilerin yırtıcı burjuvaziye karşı beslediklerı derin nefreti kötüye kullanarak şu anda siyasal bakımdan yetişmemiş kimseler için son derece çekici sloganlar, ortaya atarak ustaca kapitalist ateyhtarı bir demagoji ile kitlelerin arasına girer... Halkın karşısına "dürüst ve haram yemez iktidar" isteği ile çıkar... Faşizm, yaptığı demagojiyi her ülkenin ulusal özelliklerine ve hatta aynı ülkede bulunan sosyal tabakaların bile özelliklerine uydurur." (Dimitrov, Seçme Eserler, S. 178-179-180)

Ülkemizde de faşistler "kuzu postuna bürünmüş kurt" misali toplumsal içerikli sloganlar kullanarak, halktan yana oldukları, "millici" "adaletçi" oldukları yalanını yaymaya çalışıyorlar. Halk kitlelerini, bilinçsiz, koyun sürüsü olarak algılayan faşist ideoloji dün Almanya'da, İtalya'da olduğu gibi, propagandasını yalan ve iftira üzerine yükseltmektedir. Fakat görünürde sömürüye karşı olduğunu yaymaya çalışan faşist ideoloji ne yaparsa yapsın, yaptığı işlerle, yazılı belgeleriyle niteliğini gözler önüne sermektedir

Faşizm kitlelere "koyun sürüsü" olarak bakmaktan vaz geçemez. Bu anlayış Hitler'de de vardır, onun "yerli malı" karikatürü olan Türkeş' te de. Bakalım Hitler ne diyor bu konuda:

"Halbuki işçinin arzularına kısmen cevap verilmek suretiyle onların kavga kudretini zayıflatmak cihetine gidilebilirdi. Çünkü halk arzusu bir kere tatmin edildi mi kendisini idare edenlere körü körüne bağlanır ve kavga kudreti olmaktan çıkar." (A.Hitler, Kavgam, S. 44)

"Topluluk üzerinde fikri bir baskıya baş vurulmalıdır. Topluluk insani alışkanlıklarını kullanmamalıdır. Bu baskı topluluk tarafından pek farkedilmez. Böylece topluluk doktrinin hatalarını da görmez ve sezmez olur. Topluluk, dış görünüş itibariyle kuvvet ve baskının neticeleri ile karşılaşır ve ona tam olarak bağlanır." (A.Hitler, age, s. 38)

Evet, emekçi kitleleri koyun sürüsü gibi gören, insanlara insanlıklarını unutturmaya çalışan, onbaşı Hitler bu anlayışla hareket edip SA adında vurucu sivil milisler, komandolar yetiştirerek ve küçük bir partiye girip onu ele geçirerek, insanlığın başına bela olacak hedefine doğru, büyük kapitalistlerin emrinde ilerliyordu. Bugün ülkemizde de Türkeş adında eski bir asker, sanki tarihi tekrarlamak istercesine, aynı yoldan yürümeye çalışıyor. İlk önce CKMP adlı küçük bir partiye girip ele geçirdi. Ülkü Ocakları adı altında gençlik (!) örgütü kurup vurucu sivil komandolar yetiştiriyor. Yol aynı yol, kafa da farklı değil, aynı kafa... Bakın Türkiye'li Hitler ne diyor:

"...Telkin ve iddianın devamlı olmasına bilhassa dikkat etmelidir. Çünkü kitle kendisine telkin edilen fikrin dışında başka bir fikri kabul edecek kabiliyette değildir." (Ülkücüye Notlar, Alpaslan Türkeş, s.44)

Sanıyoruz yoruma gerek yok. Halk kitlelerine kafasız, bir hayvan sürüsü olarak bakan bir anlayış... Yani kafa aynı kafa... Herkesin bildiği gibi, faşist ideolojinin emrinde bugün oraya buraya bomba atan, işçilere, köylülere, gençlere, halka saldıranlar da genellikle yoksul halk çocuklarıdır. Bunlar faşist ideoloji ve demagoji tarafından şartlandırılmışlardır Çünkü faşist ideoloji, düşünmeyi, araştırmayı yasaklar. Çünkü "sadece liderler düşünmelidir." Dün Almanya'da Hitler SA'larına bunu söylüyordu, bugün Türkiye'de Türkeş'de "komandolar"ına böyle söylüyor. "Teşkilatta demokrasi yok, merkezi otorite ve o otoriteye mutlak itaat vardır. Lider ne diyorsa ne istiyorsa o olur. Lider ne yazıyorsa doğru olan odur." (A.Türkeş, Ülkücüye Notlar, s.22)

"Doğru olan müstakil mantıkların kabul ettiği şey değil, liderin emrettiği şeydir." (age,s.25) Evet, Başbuğ Türkeş ne diyorsa o yapılacaktır, bunu Türkeş söylüyor bozkurtlarına... Bu emre uymayan için de emri var "DAVADAN DÖNENİ VURUN." Ve Başbuğ ilave ediyor, durmaksızın düşünmeyi yasakliyor bozkurtlarına. "İki kere ikinin dört etmesi, iki kere üçün her zaman altı etmesi demek değildir." (age,s. 25) "Ülkücü çoğu zaman fikir adamı değildir, fakat dalma hareket adamıdır." (age,s.30) "Bizim hareketimizin temelinde, ilmin de aklın da, mantığın da, zekânın da işgal ettiği yer, inancımızın işgal ettiği yerin milyarda biri değildir... Çünkü inancın yanında aklın, mantığın, zekânın ve ilmi gerçeklerin beş paralık önemi yoktur." (age,s.73-74) Evet Başbuğ da biliyor, düşünen insanın böyle sapık bir ideolojinin peşinden koşmayacağını, o yüzden yasaklıyor düşünmeyi. Düşünenler davadan dönmüştür Davadan dönmenin cezası da belli. ÖLÜM.

Faşist örgütlenmenin sapıklığı, düşünceyi yasaklamakla da kalmaz. Ahlâk dışı, yalan, iftira ne varsa hepsini de mübah görür. "Milliyetçi" geçinen bu faşistlerin 9 Işık Doktrininden biri olan 3. ilkesi "ahlâkçılık" olmasına rağmen, bakın Başbuğ Türkeş ne diyor, neyi öneriyor "Çok tehlikeli çok nazik bölgelerden haber almak için gerektiğinde bir kadını kiralamak bile mümkündür." (age,s.32) Galiba "kadın kiralama" Türkçülüğün ahlâk kaidelerine aykırı değil sayın Başbuğa göre. Bu kadarla da kalmıyor albay eskisi Türkeş "İddia, tekrar, konu seçimi, düşman tespiti, istihbarat, YALAN ve İsimlerin değiştirilmesi propagandanın önemli kuralları arasındadır." (age,s.45) diyerek, propagandalarının YALAN ve İFTİRAYA dayalı olduğunu itiraf ediyor. CIA'nın, kontr-gerillanın, Hitler'in SA'larının, SS'lerinin yönteminin aynısını kullanıyor. Hitler' de Reichtag -Alman meclisi- binasını yaktırıp, komünistler yaktı diye iftira kampanyası açmıştı.

Faşizm, daha evvel Almanya' da, İtalya'da yaptığı gibi, kitle tabanı oluşturmada büyük silâhı şöven milliyetçiliğe, üstün ırk saçmalığına sarılmadan edemiyor. Türkeş'e göre, Türk ulusunun benliğinden, hiçbir yabancı ideolojinin etkisi olmadan ortaya çıkarılan "milliyetçi-toplumcu" ideoloji varmış. Bakalım öyle mi? Yoksa bu görüşü de faşist ideolojinin genel karakterlerinden birisi mi? Bizim "küçük" Hitlerimiz, Türk ulusunun öz benliğinden çıkan ideolojisiyle bakın ne diyor: "Türk, dünyayı iki millete çok gören bir üstün insandır." (age,s. 76) "...İnsanlığın kurtuluşu tek bir dünya devletinin kuruluşunda görülüyorsa, bu devleti Türk kurmalı ve yönetmelidir. Çünkü buyuruculuk Türk'ündür." (age,s.61) "Dünyanın neresinde bir Türk varsa bizim tabii hudutlarımız oradan başlar." (age, s. 58) Evet Başbuğun "ulusal" ideolojisi, dünyayı kurtarmak görevini de yükleniyor. Üstün ırk savı saçmalığı acaba sadece Türkeş'a mı özgü? Bakın Başbuğun ustası Führer Hitler "Kavgam" adlı kitabında ne diyor. "Bu dünya da Alman milletine verilmiş bir misyonun bulunduğunu söyleyenler, bu vazifenin bir devlet kurmak olduğunu, bu devletin en büyük hedefinin, milletimizin ve bütün insanlığın bozulmadan kalan en asıl unsurlarını muhafaza ve müdafaa etmek olduğunu bilmelidirler. (Kavgam, yağmur y., s.397) Biz burada Alman ırkının mı yoksa Türk ırkının mı üstün olduğunu tartışmayacağız! Ama bilinen bir gerçek var: O da, emperyalist Almanya'nın tank, top, silah ve güçlü teknolojisiyle yapamadığını, siyaseti ekonomisiyle göbeğinden emperyalizme bağımlı, aç, sefil geçim derdine düşmüş bir Türkiye'nin yapamayacağıdır. Belki nerekesten gizli, Türkeş'in özel, ulusal güçleri vardır! Tanrı onları korusun! Gerçi emperyalizme bağımlı bir ülke olmamızdan ileri gelen koşullar yüzünden Başbuğ Türkeş bu temayı fazla işleyememektedir. Çünkü emperyalist ülkeleri de gocundurmamak zorundadır. Bu yüzden daha çok din ve mezhep ayrılıklarını körükleyerek, ülke içindeki Kürt Ulusuna ve diğer ulusal azınlıklara karşı şövence yaklaşımlar ve uygulamalar getirerek milliyetçi (!) siyasetini sürdürmektedir.

Faşist ideoloji bir taraftan sömürüye karşı olduğunu söylerken diğer yandan da sömürünün kaynağı olan sınıfların varlığı meselesini demagojiyle geçiştirmek istiyor. Sömüren sınıflarla sömürülenleri bir arada, sömürü olmadan nasıl tutacağını söylemeden (çünkü söyleyemez!) iyi devlet, güçlü sistem demagojisi yapıyor. "İyi bir sistem, iyi bir devlet yönetimi de milleti meydana getiren sosyal sınıf ve fertlerinden birini diğerine feda edemez. Bir sınıfı veya ferdi, diğer sınıf veya ferde üstün tutamaz. (A.Türkeş,9 Işık, s.83) "Emek de, sermaye de korunacak, her türlü soygun, sömürü ve istismara son verilecektir." (Ülkücüye Notlar, s.63) Ama nasıl? Bizim Başbuğ onu da açıklıyor, ulusal (!) ideolojisiyle, Hitlerden Mussolini'den kopya ederek... İşçilerden zorunlu olarak para keserek, fabrikalar kurup işçileri ortak göstererek. Yani bugün Koç'ların, Saban'cıların, Eczacıbaşıların halka açılma siyaseti altında, halkın parasını almaya çalışmalarını, mecburi bir hale getirerek. Kısacası, sömürüyü daha da yoğunlaştırmak, yapmak istedikleri bundan başka bir şey değil. Ulusal (!) faşistlerimiz bu kadarla da kalmıyorlar. Faşist ideolojinin diğer örneklerinden esinlendikleri başka şeyleri, kitleleri disiplin ve baskı altına alacak yöntemleri de uygulayacaklarını açıkça söylüyorlar. 1925 yılında Mussolini ve İtalyan faşistlerinin önerdiği, mesleklere dayalı örgütlenmeyi öngören "Korporasyonlar Milli Meclisi" ni örnek alıyorlar. D.Guerin, "Faşizm ve Büyük Sermaye" adlı eserinde İtalyan faşistlerinin bu girişimini şöyle sergiliyor: "İktisadi faaliyetlerine göre çeşitli kesimlere dağılmış olan bütün yurttaşları kendi çatısı altında toplayacak ve bütün kurumları da bünyesinde eritecek bir milli korporasyon örgütü" (s.298) Aynı öneriyi Türkiye toplumunu işçi, köylü, esnaf, memur, serbest meslek sahibi, işveren olarak 6 sosyal dilime ayıran Alpaslan Türkeş'de getiriyor. "Milli bir meclis ancak bütün bir Türk milletinin sosyal dilimlerini içine aldığı zaman milli olabilir. Bunun için, milletimizin sosyal yapısına uygun olarak 6 sosyal dilimden gelen milletvekillerinden oluşan bir meclis kuracağız." (Türkeş, Temel Görüşler,s.79) Evet, Başbuğ da İtalya'nın Duçe'si Mussolini'den farklı düşünmüyor. Üstelik "ÖZ-TÜRK" (!) ideolojisiyle...

Örnekler daha çok uzatılabilir. Ama sonuç hep aynı. Büyük milliyetçi A.Türkeş, yandaşları ve partisi MHP işte böyle bir ideolojye sahiptir. Sık sık emperyalizme ve sömürüye çatmalarına karşın bağımsızlık için doğüşenlere, sömürüye karşı çıkanlara kurşun yağdırmaları da açıkliyor bu nitelikleri. Adaletsizliğe, haksızlığa karşı çıkıyor görünmeleri hep aldatmacadır. Başbuğ Türkeş, Führer Hitler'in ya da Duçe Mussolini'nin kafasından farklı bir kafaya sahip değildir, belki sadece biraz daha ilkeline (geri kalmış ülkenin geri kalmış başbuğu olduğu için) hepsi o kadar. Türkeş."Emanet olan davayı kucakladım. Hiç arkaya bakmadan tereddüdsüz bir şekilde hiç bir şeye aldırmadan yürüyorum" (Ülkücüye Notlar,s.26) diyor. Gerçekten Hitler'den, Mussolini'den miras aldığı davasıyla hedefine doğru yürüyor. Düşünceyi de yasakladığından hedefte ne olacağını düşünmek bile istemiyor. Ama hedefte ne olacağı zaten tarihte yazılı:

MUSSOLİNİ GİBİ HALK TARAFINDAN BACAĞINDAN ASILMAK!...

MHP 'nin 16 milletvekiliyle desteklediği ve içinde 5 MHP'li bakanın yer aldığı MC Hükümeti zam üstüne zam yapıyor. Hükümetin ayak takımı Ülkü Ocakları, Hükümetin zamlarla halkı ezdiğini söylüyor.

Hükümetin emrindeki polis birlikleri gecekondulu halkın evini başına yıkıp 6 yoksul gecekonduluyu öldürüyor. Faşistler bu durumun "üzücü" olduğunu söylüyorlar.

Hükümet IMF'in emrine boyun eğip devalüasyon yapıyor, faşist Ülkü Ocakları devalüasyonu olumlu bulmadıklarını açıklıyorlar.

Faşist komando çeteleri hergün yeni cinayetler işliyor, işçi-memur-öğretmen ve öğrencileri öldürüyorlar. Sonra Ülkü Ocaklarının barış çağrıları TV haberlerinin baş köşelerini tutuyor. Türkeş tam bir sahtekâr soğukkanlılığıyla olayların üzücü olduğunu söyleyip, kardeşlik gibi laflar ediyor...

Son yıllarda faşizmin gerçek yüzünü yeni yeni tanımaya başlayan halkı şaşırtan böyle örnekler çoğalmaya başlamıştır Mevcut sömürü düzeninin en bağnaz savunuculuğu demek olan faşizm, düzene olan bilinçsiz tepkileri tabanında toplayarak eritebilmek için, sahte bir düzen alternatifi görüntüsü ortaya koymaya yılgınları aldatmaya çalışıyor. Çok kaba yalanların arkasına saklanıp, düzenin koruyucu köpekliğini yaptığını gizlemek için basit demagojilere başvuruyor. Bunlardan birkaç örnek verebiliriz.

MHP ve yandaşları tekelci sermayeye karşı olduklarını söylüyorlar. Ama gerçekten öyle mi? Değil tabii. Çünkü halkı sefalete iten Koç'ların, Sabancı'ların, Eczacıbaşı'ların büyük tüccarların, karaborsacıların milyonlarına milyonlar katan zamları yapan MC' nin içinde kendilerinde var. MHP, kapitalizmede sosyalizme de karşı olduğunu söylemektedir. Ama pratikte yaptığı işlere bakmak onun gerçekte kimlerin temsilcisi olduğunu daha iyi gösterir. Ticaret odalarının MHP ve Ülkü Ocaklarına para yardımı yaptığı resmi belgelerle saptanmıştır. Türkiye'de kapitalistlerin önemli örgütlerinden Ankara Ticaret Odası'nın has adamlarından Agâh Oktay Güner, bugün MHP milletvekili ve bakandır. Ankara Ticaret Odası, Agâh Oktay Güner'e iyi uşaklık ettiğinden dolayı rüşvet (prim) önerilmesini kararlaştırdı. İşte halktan yana olduğunu söyleyen MHP'nin en önemli adamları kapitalistlerin el üstünde tuttuğu bir uşaktır. Bu payeyi de önemli ölçüde Ticaret Bakanlığı'nda müsteşar olarak çalışırken kapitalistlerin yararına çalışmalarla hak etmiştir.

MHP ve yandaşlarının "toprak reformundan yanayız, toprak ağalığına karşıyız" sözleri de halkı aldatmak için, köylüleri de bu yalanla kandırmak için kullanılan demagojinin bir parçasıdır. Niye mi? Çünkü Ülkü Ocaklarına ve MHP'ye bağlı faşistler, Urfa'da toprak ağalarının arazilerinde talim yapıp, yoksul köylülere saldırıyorlar, ağaların topraklarını koruyorlar. Zaten toprak ağaları, yoksul topraksız köylülere toprak vermezler. Eli kırbaçlı ağadan yoksul köylüye toprak vermesini beklemek, iyimserlik değilse, aptallıktır. İşte toprak reformundan yana olduğunu söyleyen MHP'lilerden, üstelikte en önde gelenlerinden birisi de Cengiz Gökçek'tir. Cengiz Gökçek, MHP'li bir bakan, işçinin ve yoksul köylünün hakkını savunduğunu söyleyen bir yalancıdır. Çünkü, Cengiz Gökçek, topraklarını Ülkü Ocaklarının kışlası haline getiren, eli kırbaçlı bir toprak ağasıdır. Antep'in büyük soyguncuları GÖKÇEK'lerin elle rindeki topraklara bakalım: 35 köye dağılı binlerce dönüm arazinin yanında. Homurca, Nohutalan, Havuz, Kıroğlu, Şenlikce köyleri de tamamen Gökçeklerindir. Nereden mi almışlar? Tabii çalışarak değil. Kurtuluş Savaşı sırasında halk emperyalistlere karşı savaşırken, Onlar savaş gerisinde topraklarına toprak katmakla uğraşmışlar. Şimdi soruyoruz: Dedesi Mahmut Efendi'den 35 köy ve yoksul köylülere karşı kullandığı kırbacı miras alan Cengiz Gökçek mi yapacak toprak reformunu? Uzun süredir Ülkü Ocaklı köpekleri yoksul köylülere saldırtmak için arazisini kışla haline getiren, bu zalim ağa mı topraklarını verecek yoksul köylüye? Yoksul köylü üzerinde kırbaçla, jandarma dipçiği ile baskı kuran bu faşist toprak ağasından gerekli hesabı yoksul köylüler elbet soracaktır

Yalnız Cengiz Gökçek mi? Hayır. Bir de Gün Sazak var. O da MHP'li bir bakan. O da toprak ağası, hem de "...bana isnat ettikleri zenginlikleri ve ağalık suçlaması benim için iltifattır" diyenlerden. "Fakiri, fukarayı koruyan sömürüye karşı olan bir ağayımış bu. Öyle diyor kendisi. Bakalım öyle mi?

Gün Sazak, Emin Sazak adlı bir Osmanlı mülteziminin, yani köylülerden haraç toplayan bir derebeyinin oğlu. Eskişehir yöresinde, Osmanlı'nın bekçiliğini yapan Emin Sazak, Ermeni-Türk demeyip bütün köylülerin topraklarına altınlarına mal, mülk, ne varsa zorla el koyan, bir Osmanlı uşağıdır. Topraklarını 70 bin dönüme çıkaran Emin Sazak, savaştan sonra da milletvekili oldu. İşte Gün Sazak, böyle bir adamın oğlu. Topraklarının içerisinde tam dört tren istasyonu ve 15 köy var. Babasının yolunda ilerleyen Gün Sazak "toprak reformundan yanayım" diyerek yalan söylüyor. Faşist milislerini yoksul köylülerin üstüne saldırten, 1972 yılında toprakları işgal eden köylülerin üstüne jandarmayı saldırtan Gün Sazak mı yoksul köylüye toprak dağıtacak?

MHP ve yandaşları böyle yalan ve iftiraya dayalı demagojileriyle, kendilerine kitle desteği aramaktadırlar. Bu yüzden faşist sendikalar kurmakta ve işçilerden yana olduklarını da söylemekteler. Ama gerçekten, MİSK gibi faşist sendikalar, işçilerden yana olabilir mi? Onlar bir yandan işçiden yanayız derler, bir yandan maddiyat önemli değil maneviyat önemli diye İşçileri kandırmaya mücadeleden vaz geçirmeye çalışırlar. Bunun en güzel örneği geçtiğimiz aylarda yaşandı. DİSK'e bağlı Maden-İş'li işçiler artan hayat pahalılığı karşısında durumlarını biraz daha düzeltmek için Madeni Eşya Sanayi İşkolunda İşveren sendikası MESS'e karşı greve gitti. Faşist sendika MİSK, İşverenden yana tutum takınarak, İşçilerin grevine yine karşı çıkıyor. İşçilerin hak elde etme mücadelesine karşı çıkanlar, İşçiden yana olamazlar. MHP'li bakan Gün Sazak'ın inşaatında grev yapan İşçilere saldıran MHP'li faşist militanlardır. MHP ve yandaşlarının yalanları saymakla bitmez.

Faşistlerin kitleleri aldatmak için başvurdukları en önemli alanlardan birisi de din istismarcılığıdır. Emperyalistlerin ve CIA'nın emrinde çalışmaları yüzünden milliyetçilik konusunda fazla ileri gidemeyen Faşistler, bu yüzden gavur düşmanlığı campiyonluğunu bırakmamakla birlikte, ülkemizde köklü bir varlığa sahip olan gerici tarikatlardan yararlanmak için din sömürüsüne de ağırlık vermektedir. Ümmetçilikle ırkçılığı birleştirmeye uğraşıyorlar. MHP'nin son seçimlerde kazandığı oyların önemli bir kısmı-toprak ağalarının nüfusundaki oyların yanında-bu gerici aşiret ve tarikatlardan gelmektedir.

Faşistler bir yandan mevcut sömürü düzeninin bekçi köpekliğini yapmak, diğer yandan da halkı aldatıp arkalarında toplamak için yalan söylemeğe mecburdurlar. Onlar yalan ve demagoji ile halkı kolayca kandırabileceklerini hesab ederler. Onlar halk düşmanı yüzlerini saklayıp halkı aldatabilecekler mi? Cengiz Gökçek ve Gün Sazak'lara bekçi köpekliği yapıp, toprak reformu yapacaklarına köylüleri inandırabilecekler mi? Zam üstüne zam yapan hükümetin içinde yer alıp, halkın ezilmesine bekçilik edip, fakir halktan yana olduklarına halkı kandırabilecekler mi?

Emperyalistlerce ve CIA tarafından idare edilip, emperyalizme karşı olduklarına inanacak kişiler bulabilecekler mi?

Bunu belirliyecek olan devrimcilerin onların söyledikleri yalanları açığa çıkaracak ve halk yığınlarını bilinçlendirecek bir çalışma yapıp yapmamalarına, devrimci ve gerçek bir düzen alternatifi ortaya koyarak, mevcut düzene olan halkın tepki ve muhalefetini sahte düzen alternatifi hareketlerin eritmesini önleyebilmesine bağlıdır.

BİR GÜN ELBET HESAP SORULUR: İtalyan halkı faşist kâtil Mussolini'den işte böyle hesap sordu.

Nazi Toplama Kamplarından kurtulabilen bir Alman profesörü diyor ki:

"İlkönce geldiler, komünistleri alıp götürdüler, öldürdüler. Ben sesimi çıkarmadım. Beni ilgilendirmiyordu çünkü. Sonra, yahudileri aldılar toplama kamplarına, işkenceye götürdüler. Ben yine sesimi çıkarmadım. Çünkü, bana göre birşey yoktu. Sonra Sosyal Demokratları, vurmaya, hapise atmaya, toplama kamplarına götürmeye başladılar. Ben yine sesimi çıkarmadım. Çünkü bana dokunan yoktu. Birgün kapım çalındı. Beni alıp, toplama kampına götürdüler, işkenceye. Hiç kimse ses çıkarmadı. Çünkü ses çıkaracak kimse kalmamıştı..."